

Artikelarkiv Arvesølv 2010

Munkebo Maskinfabrik - MMF

af Birte Neerup

Birte Neerup fortsætter sine beretninger om de virksomheder og forretninger som skød op i kølvandet på Lindøværftet. Nedenstående artikel er nedskrevet i januar 2010 efter samtaler med Else Jensen gift med Ove Jensen, sønnen John Jensen og Marianne Larsen, kontordame i firmaet i 10 år.

Ove Jensen, i folkemunde "Ove Grønlænder", blev født i 1927 i Thurøhuse, hvor hans far var smed, og Ove blev udlært smed hos sin far. I 1947 aftjente han sin værnepligt som soldat på Grønland. Han trivedes godt på Grønland, eller også var der noget andet, der trak. I hvert fald vendte han efter endt soldatertid tilbage til Godthåb, hvor han arbejdede på elværket som maskinpasser, og hvor han blev gift med sin grønlandske Else.

10. marts 1960 kom familien til Munkebo, hvor Ove blev ansat som svejser på Lindø, men det blev kun for en kort bemærkning, for allerede i 1962 begyndte han for sig selv i en gammel gård i Munkebo. Her producerede han forskelligt, såsom hegnspæle, skraldespandsstativer og forskellige dele til stilladser. Fra 1963 til 64 byggede han så sin egen fabrik i Smedeløkken, som kom til at hedde MMF (Munkebo Maskinfabrik). Her produceredes bl. a. trawlskovle og forskellige stilladsdele. Da produktionen var på sit højeste, var der ansat 8-9 mand i virksomheden.

Else III under bygning på "det lille værft" i 1971-72

Efterhånden produceredes der også forskelligt fiskeriudstyr, bl.a. garnspil. Disse redskaber var Oves hjertebørn, og han produktudviklede dem i al sin arbejdstid. Han var en sand opfinder, hvilket gav ham en del patenter. Omkring 1964 byggede Ove en 25-fods ståljolle, som sejlede rundt i Noret. Han opkaldte jollerne efter sine hunde og kutterne efter sin kone Else. Omkring 1970 byggede han således en

kutter, ELSE II. Og i 1972 en 40 fod lang og 13 tons tung kutter, ELSE III. Den skulle anvendes til forsøg med de fiskeredskaber, som virksomheden producerede. Kutteren blev meget rost, men den var for lille. Så i 1973 blev en 20 tons tung kutter, ELSE IV, søsat. Prisen var 400.000 kr.

Det var nu Ove Jensens tanke at starte et miniværft, hvilket gav anledning til en hel del avisomtale, bl.a. en artikel "Det store værft og det lille værft". Selv om eksperimentet lykkedes, måtte Ove opgive tanken om fortsat produktion grundet mangel på arbejdskraft og skatteproblemer. Efter ELSE IV byggede han et havnetankskib, bestilt af havnevæsenet i Skagen. Kutteren blev bygget over samme læst

som den tidligere, men fra dækket og opefter var den anderledes. Han byggede ligeledes mange styrehuse. Gennem alle årene fremstillede firmaet stålskovle til fiskeri. Ove Jensen fandt ud af at fremstille skovlene med kædeetræk i stedet for trækbojler. Det gjorde, at skovlene kunne bruges både styrbords og bagbords, mens de gamle kun kunne bruges for eller agter, og også denne opfindelse fik firmaet patent på. Generelt levede MMF især af eksport efterhånden som fiskeriet i Danmark blev mindre og mindre. Aftagerlande var bl. a. England, Island, Grønland, Spanien, Skotland, Norge og Sverige.

Garnspil eller "selvhaler" fra MMF

Ove Jensen (th) på fiskerimesse

I 1974 blev Ove Jensen valgt til byrådet Kerteminde for Fremskridtspartiet. Fra 1973 til 1975 boede familien nemlig i Kerteminde, men flyttede så tilbage til Munkebo. Fra 1986 til 1988 boede Ove og Else på Agersø, og imens passede den ældste søn, Jens, MMF. To af familiens sønner, Jens og John, var nemlig udlært hos deres far. Det var en tradition, som Ove holdt i hævd.

1988-89 byggede Ove Jensen endnu en gang fabrik i Smedeløkken, for den gamle kunne ikke længere leve op til de nye miljøkrav. Tiderne var vanskelige, så i 1992 solgte han garnspilproduktionen til firmaet Bagenkop Smedie, og stålskovlproduktionen til O. N. Stålmontage, og Persolit overtog bygningerne. Ove købte et par af maskinerne og startede et anpartselskab "EJ" (opkaldt efter Else) i sin garage. Her drejede han nav til garnspillene for Bagenkop Smedie, som han solgte maskinerne til i 2003. Som det sidste byggede han sig en jolle og en større pram til sit otium. Han døde i 2005.